

הלכות פסח חלק ב' / הרב חננאל עמי ישראל זיני

דיני ערב פסח

- א. אסור לאכול מצה בערב הפסח, אפילו מבושלת, מטוגנת או טחונה ונמצאת בתערובת.
- ב. בערב פסח מותר לאכול מצה עשירה (הנראית כמו עוגיות) עד שעה עשירית (גם לאשכנזים).
- ג. מצה עשירה הנראית כמו מצה רגילה אסורה לאכילה בערב הפסח (גם לספרדים)
- ד. אין לעשות מלאכה בערב פסח מחצות היום ולמעלה. ולצורך יו"ט מותר (לעצמו).
- ה. אסור לאכול מאכלים משֻבְּעִים משעה עשירית ולמעלה, כדי שיאכל מצה לתיאבון, אבל אפשר לאכול מעט פירות או ירקות.
- ו. מצוה להסתפר לכבוד פסח (לפני חצות היום. והוא הדין למי שמתגלח).
- ז. יש לערוך את השלחן מבעוד יום.

דיני ליל הסדר

- ח. בהסבה בליל הסדר יש להסב על צד שמאל (גם לשמאליים).
- ט. ההסיבה היא שיטה את גופו על צד שמאלו (ולא את ראשו).
- י. מי שאכל או שתה בלא להסב לא יצא ידי חובה, וצריך לחזור לאכול.
- יא. אשה אינה חייבת בהסיבה. ובמקום שנוהגים להסב על מטות, אין לאשה להסב מפני הצניעות. אך אם היא יושבת על כסא, על כל פנים תטה מעט על צד שמאלה.
- יב. לכתחילה יש לקחת כוס שאינה מכילה הרבה יותר מרביעית (86 סמ"ק) כדי שלא ישתכר.
- יג. אפשר לערב מים ביין לכתחילה (ובלבד שהרוב יין).
- יד. יש לשתות רוב כוס בכל אחת מארבע כוסות.
- טו. לכתחילה מצוה לשתות יין אדום יבש (או חצי יבש), ואפשר גם לכתחילה במיץ ענבים אדום. בדיעבד יין מתוק ולבן גם כשרים.
- טז. בין כוס ראשון לשני (כל זמן ההגדה) – מותר לשתות כל דבר חוץ ממשקאות אלכוהוליים, כדי שלא ישתכר.
- יז. לכתחילה יש לקחת חסה לשם מרור, ומי שנוהג לאכול חזרת – יאכל גם כזית חסה, כדי לצאת ידי מה שכתוב בגמרא שלא יוצאים ידי חובה באכילת שורשים.
- יח. מי שאין לו מצה שמורה לליל הסדר – לוקח מצה רגילה. ואם יש לו רק כזית ממצה שמורה – ישאיר אותו לאפיקומן.
- יט. באכילת מצה יש לבצוע מהמצה העליונה ומהשבורה (האמצעית) ולאכול כזית מכל אחת מהן.
- כ. כזית במצת מכונה הוא כ-2/5 מצה. ובמצת יד כ-1/5. ובחסה – עלה גדול.
- כא. באכילת מרור יש רק לטבול את החסה בחרוסת (שלא תתבטל המרירות).
- כב. מרור נאכל בלי להסב.
- כג. ב"כורך" יש לשים כזית מצה וכזית מרור וחרוסת כמה שרוצים).
- כד. יש לאכול כזית בכדי אכילת פרס (תוך 9 דקות).
- כה. לאחר גמר כל הסעודה אוכלים את האפיקומן. ואין צורך לאוכלו לפני חצות (אם מאריכים בדברי תורה). אך רצוי לאכול את המצה הראשונה לפני חצות.
- כו. אם שכח ולא אכל אפיקומן ולא נזכר עד שנטל מים אחרונים, אוכל אפיקומן בלא ברכת המוציא. ואם לא נזכר עד שבירך ברכת המזון - יטול ידיו ויברך המוציא ויאכל האפיקומן.
- כז. אחר אפיקומן אין לאכול ולא לשתות שום דבר למעט מים.
- כח. בני חבורה שישנו מקצתן בתוך הסעודה, חוזרים ואוכלים. נרדמו כולם, ונעורו, לא יאכלו. נתנמנמו כולם, יאכלו.
- כט. בליל פסח אין לומר ק"ש שעל המיטה, ויש אומרים רק את פרשת שמע.
- ל. מי ששכח יעלה ויבא בברה מ"ז – אם התחיל ברכת הטוב והמטיב – חוזר. ואם לאו – מברך: בא"י אמ"ה שנתן ימים טובים לישראל לששון ולשמחה את יום חג המצות הזה בא"י מקדש ישראל והזמנים, ובחווה"מ אינו חוזר.
- לא. במוצאי יו"ט (שלא חל להיות בשבת), אין מברכים על הנר ועל הבשמים.

